

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 1 december 2020

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.279/II/PN
MN

Betreft: klacht betreffende Franstalige brief

In zitting van 27 november 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend omwille van het feit dat twee parkeerretributies, alsook de twee herinneringsbrieven tot betaling met referentienummers 530008309487 en 530008465192 enkel in het Frans waren gesteld ten aanzien van een Nederlandstalige particulier.

In uw brief van 18 september 2020 heeft u de VCT het volgende meegedeeld:

“De taalwetgeving moet uiteraard onverkort nageleefd worden. Ik heb deze gevallen dan ook aangekaart bij het betrokken agentschap, we vernamen van *Parking.Brussels* dat er zich inderdaad talrijke problemen hebben voorgedaan die te wijten zijn aan de omschakeling naar een nieuw IT-systeem (SAP boekhouding).

De registratie van de taalrol bleek in de opstartfase om technische redenen niet correct te gebeuren. Samen met de gewestelijke administratie waarmee *Parking.Brussels* samenwerkt voor het implementeren van dit digitaal SAP-platform kon dit probleem al gedeeltelijk opgelost worden. Zij werken verder aan een volledige oplossing.

Ik heb mijn bezorgdheid hieromtrent geuit en zal dit probleem verder opvolgen.”

*
* *

Parking.Brussels is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen onder meer hoofdstuk V, afdeling 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) - de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd - van toepassing is.

Een herinneringsbrief om een parkeerboete te betalen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Luidens artikel 41, § 1 SWT maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van de twee talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer de taal van de particulier onbekend is en deze particulier zijn woonplaats heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en de dienst geen mogelijkheid heeft om deze taal te achterhalen, moet de dienst de brief naar de particulier opsturen zowel in het Nederlands als in het Frans. Wanneer een particulier in zijn correspondentie met het bestuur een voorkeur voor een bepaalde taal laat blijken, moet de dienst hem in die taal beantwoorden.

De herinneringsbrief diende opgesteld te zijn in het Nederlands en in het Frans aangezien de taalaanhorigheid van de betrokken particulier niet gekend was.

De klacht wordt ontvankelijk en gegrond bevonden.